

fremmede Ryststrækninger, som Lovforslaget omfattede, alle ere saa nær, at de ligge indenfor det blottede Dies Synskreds, og den Traxit, der foregaar paa disse Ryststrækninger, er ganske af samme Natur som den, der foregaar mellem indenrigste Stæder i Almindelighed. Jeg skulde imidlertid for mit Vedkommende have ønsket, at Loven var bleven forelagt uden denne 3die Paragraf; men jeg vilde ikke desto mindre kunne have stemt for den, saaledes som den oprindelig blev fremlagt. Ganste anderledes ser det imidlertid ud, efterat Loven er behandlet i Folkethinget. Den 3die Paragraf er bleven ganske omændret, og hele Loven foreligger nu i en ganske anden Skikkelse, idet den i Henseende til den finansielle Betydning ialtsald lægger den allermeeste Vægt paa endel af den udenrigste Skibsfart, hvorimod den indenrigste Skibsfart med Hensyn til finansiell Betydning træder mere i Baggrunden. Loven er derved kommen til at faae et Indhold, som ikke længere stemmer med dens Titel. Det skulde nu ikke for mig have nogen afgjørende Betydning; man har før set, at Love ikke stemme med deres Titel. Vi have saaledes for ikke lang Tid siden behandlet en Lov om Sparekasser, som egentlig isølge sit Indhold burde have heddet Lov om Laanekasser. Dette hindrede mig imidlertid ikke i at stemme for Loven, og den paapegede Uoverensstemmelse mellem Titel og Indhold skulde heller ikke i og for sig have hindret mig i at stemme for denne Lov. Men Loven har nu faaet en ganske anden Betydning og Indhold, som gjør, at jeg ikke længer ser mig istand til at stemme for den, og jeg skal tillade mig nærmere at begrunde det. Det er blevet fremhævet paa forskjellige Steder, gjentagne Gange, navnlig ogsaa under Sagens Behandling i Folkethinget, at Skibsafgiften var en forældet, meget høi, ubillig og uretfærdig Afgift, som man snarest mulig maatte søge at komme bort fra. Jeg kan aldeles ikke tiltræde denne Anskuelse. Skibsafgiften er ikke mere end 15 Mar gammel. Naar en Lov, som f. Ex. Loven om Akcise til Kjøbenhavns Havn, der er over 200 Mar gammel, endnu ikke er kommen saavidt, at den kan siges at være forældet, forekommer det mig ikke rimeligt at kalde denne Afgift forældet, uden at det ialtsald begrundes, i hvilke Punkter den er forældet. Men saadanne Grunde ere ikke komne frem. Det er blevet sagt, at Skibsafgiften er meget høi. Heller ikke dette kan jeg indrømme, og jeg veed ikke, om her navnlig er tænkt paa Skibsafgiftens Betydning overfor Staten eller ligeoverfor Private. Naar man ser hen til de store Udgifter, som Staten aarlig udreder til Gjengjæld for Skibsafgiften, nemlig Udgifterne til Jyrvevesenet, Lodsvesenet, Vagervæsenet og Statshavnene, vil man se, at paa det Budget, der for ganske nylig er vedtaget for det kommende Finantsaar, ere disse Poster opførte med et samlet Betsp af 1,237,000 Kr. Det maa vel ind-

rømmes, at der heri er nogle ekstraordinære Udgifter, der ikke ville komme igjen hvert Aar, nemlig tilsammen fire Hundrede og nogle og firindstyve Tusinde Kroner. Men ikke desto mindre bliver det syv Hundrede og nogle og halvtredstindstusindstyve Tusinde Kroner, som Staten aarlig udreder som Vedberlag for Skibsafgiften til Skibsfartens Bedste. Hertil kommer imidlertid, at der jo foresaar i et ikke meget fjern Fremtid yderligere betydelige Udgifter til Skibsfarten, nemlig til Anlæget af en Nødhavn i Rattegattet, der sikkert vil absorbere mange Millioner, saa jeg tror, at man vil se meget let paa Sagen, naar man vil antage, at Staten kan slippe gennemsnitlig med et mindre Tilskud end omtrent 1 Million Kr. til Skibsfartens Bedste om Aaret, medens den Indtægt, som Staten har af Skibene ved Skibsafgiften, deri indbefattet Skibsmaalingen, efter det sidste Budget kun er ca. 743,000 Kr. Det vil altsaa ses, at Staten ikke engang har Vedberlag for de Udgifter, den paatager sig til Skibsfartens Bedste. Som Følge deraf kan man ikke sige, at Skibsafgiften er saa høi, naar henfås til den Maade hvorpaa Staten bør se den fra sit Standpunkt. Derimod har man sagt, at Skibsafgiften var høi, forsaavidt som Skibsafgifterne i andre Lande vare lavere. Dette er til en vis Grad rigtigt, men det maa dog undersøges noget nærmere, idet det ikke kan anerkjendes for at være rigtigt uden med en vis Forklaring. Det er ganske vist, at en Afgift, der fremtræder under denne Benævnelse Skibsafgift, neppe i mange udenlandske Havne er saa høi som hos os, men der findes istedetfor denne Skibsafgift mange andre Afgifter under forskjellige andre Navne. Jeg har her en Overigt, der i sin Tid blev gjort af en uinteresseret Part, over, hvad Udgifterne ville beløbe sig til i 12 forskellige Havne i Nordsøen og Østersøen, herunder Kjøbenhavn indbefattet, og jeg er kommen til det Resultat, at med Hensyn til Skibsafgiftens Billighed indtager Kjøbenhavn det 5te Ral i Rækken, idet nemlig 4 Pladser ere billigere og 7 ere dyrere; det tyder ikke paa, at Skibsafgiften i Kjøbenhavn eller her i Landet overhoved er særlig uforholdsmæssig høi. Heri ere ganske vist indbefattede de Udgifter, som Skibene have havt i de vedkommende Havne, der ere af forskjellig Natur og ikke alle kunne henregnes under Begrebet Afgifter, skjøndt det er Udgifter, men en Mængde af dem er af den Slags, at de kunne komme i Klasse med Skibsafgiften, nemlig Broafgift, Dolsafgift, Tonnageafgift, Jyrveafgift, ind- og udgaende Skusepænge, Kirkepenge, Adresspenge og endnu mange flere. Udgifterne i Kjøbenhavn ere 3 Poster, nemlig Skibsafgift, Havneafgift og Boldværtpænge. Jeg tror ogsaa, at Bestyrelingen for, at Skibsafgiften er uretfærdig, maa falde bort, naar man henfås til dens Oprindelse. Det vil erindres, saaledes som det staar i de Bemærkninger, hvormed Lovforslaget er ledsaget, at i Genhold til Lov af 4de Juli